

[Bernhard Baunsgaard.]

cip om, hvordan penge til støtte af kunst og kultur skal fordeles. Jeg er glad for, at det stadig væk står i den lov, som han gennemførte, og at det er indført i loven om filmstøtte. Jeg vil gøre, hvad jeg kan for at hindre en ændring heri.

Så vil jeg gerne føje til, at det er en væsentlig forudsætning for at få en sådan frisindet ordning til at blive omfattet af den respekt, der er nødvendig, at de mennesker, der skal fordele samfundets støtte, selv er særdeles frisindede og ansvarsbevidste. De skal være frisindede for at sikre ideernes frie kappestrid, og i en økonomisk krisetid er det mere væsentligt end nogen sinde.

Men bag vort samfunds tro på frisindet ligger også den ydmyghed, at vi tror på, at menneskehedens muligheder ikke har nået grænsen med vor egen generations viden og virke. Vi er kun et led i kæden af generationer, men frisindet skal give mulighed for, at nye tanker kan finde frem. Jeg vil gerne understrege dette sidste, ikke mindst i anledning af de ord, der faldt fra venstres ordfører heroppe. Vi kan ikke have, at et flertal skal afgøre, hvad der i dette land er tilladt og ikke tilladt på kulturens og kunstens område. Et flertal vil jo være forskrækket for det nye, og det nye kalder altid både den lille og den sorte reaktion frem. Men de mennesker, der skal fordele samfundets støtte, bærer et meget stort ansvar. Midlerne er så begrænsede, at der må anvendes stor omhu ved tildelingen, så der ikke kan rejses tvivl om, at vi bruger samfundets penge til at støtte kvalitet.

Jeg vil gerne sige om kvalitet, at det er et stort og forpligtende ord. Det er ikke den tekniske perfektionisme, der interesserer os, det er alene evnen til at få mennesker til at overveje menneskehedens vilkår og forhold på ny, at få os til at sætte vore opfattelser under diskussion endnu en gang. Det er besværligt, det er foruroligende, men det er vor eneste chance for at komme fremad.

Fremskridtpartiets ordfører sagde før: ingen står over folketinget, ikke engang en minister. Jo, der er noget, der står over folketinget, og det er ytringsfriheden og frisindet. Tager vi livet af dem, er det meget svært at standse den nedgang, vi så har begyndt.

Kristine Heltberg (SF):

Jeg er meget bekymret over hr. Ninn-Han-

sens forslag. Jeg er først og fremmest bekymret, fordi det ser ud til, at i de situationer, hvor demokratiet kommer ud for provokationer – og det har der givetvis været tale om her – er der nogle af dem, vi havde regnet med som ytringsfrihedens forsvarere, som den kunstneriske friheds forsvarere, der prøver at flygte fra deres ansvar, som er at kunne modstå fristelsen til at give efter for provokationerne.

Det er ganske klart for mig, at i den situation, vi netop befinder os i i dag, gælder det om så vidt muligt at samle kræfterne omkring det, der har været det bedste i dansk politik igennem snart en hel del år. På mange punkter kan vi være uenige, og på mange punkter kan vi strides om dette samfunds indretning og dets mange fejl, men på ét punkt tror jeg at de fleste af os hidtil har troet, vi var enige. Det er i forsvaret for det, der hedder kunstens frihed, åndsfriheden, videnskabens frihed, alle disse friheder, som har været en ganske enestående rigdom for det danske samfund, for de nordiske samfund, kunne man sige, for de demokratiske samfund i verden. Hvert skridt tilbage fra disse friheder er farligt, og det er ganske særlig farligt i den situation, vi befinder os i i disse dage og i disse år.

Jeg vil på det bestemteste tage afstand fra det tilbageskridt, som hr. Ninn-Hansen her anbefaler os at tage. Der er ikke tale om at være konservativ eller bevarende i dette spørgsmål. Der er tale om et tilbageskridt, et skridt i retning af ensretning og statsdirigering. Det vil være en umådelig farlig vej at betrede i en verden, hvor så mange lande kæmper for at opnå den status af frihed, som vi har kunnet glæde os over. Tiden er ikke til at foretage disse tilbageskridt. Jeg vil også med henblik på ministerens eget lovforslag her sige, at jeg i hvert tilfælde er lettet over, at Danmarks største parti ikke på dette punkt har ladet sig friste af provokationerne, noget, som det en overgang kunne se ud til. Jeg vil på det bestemteste fraråde overhovedet at tage dette forslag alvorligt.

Chr. Christensen (KrF):

Det her foreliggende lovforslag fra det konservative folkeparti om tilføjelse af et nyt stk. 5 til § 11 i lov om film og biografer er som allerede meddelt en genfremsættelse af et forslag, der kom frem i marts sidste folketingsår.

Allerede i januar 1974 fremsatte kristeligt folkeparti forslag om tilføjelse af et nyt stk. 5